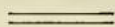

Wel worden, zo mogelijk, de biotopen aangegeven, al blijven dit nog grotendeels gemeenplaatsen als: „Dans les lieux humides”, „dans les incultes”, „plantes basses” etc. Hier ligt nog een onontgonnen, maar moeilijk terrein braak! Op het eind van het boek (blz. 447—462) volgen aanvullingen en correcties, betrekking hebbend op deel 31 (Typhlocybidae). Helaas missen we een literatuurlijst. Dit is bepaald jammer, daar vele literatuurgegevens, die in de tekst verwerkt zijn, van recente datum zijn.

Voor de studie der Jassidae van ons land is het onderhavige werk een belangrijke uitkomst. Het deeltje van BLÖTE in de Fauna van Nederland (Homoptera (QXXI), aflevering II, 1927), is nl. in vele opzichten verouderd en behandelt slechts een tot nu toe nog onbepaald percentage der Nederlandse soorten. Vergelijken we de Naamlijst van RECLAIRE (1944, Ent. Ber. (261/263) 11 : 106—123) met het werk van RIBAUT, dan kunnen we ten aanzien van de tot dan toe in Nederland en aangrenzend gebied waargenomen Jassidae het volgende opmerken:

Op één na alle bij ons inheemse soorten en, op enkele uitzonderingen na, ook die van het aangrenzende gebied, worden door RIBAUT besproken. Het verdient aanbeveling, om de paats van *Deltocephalus biermani* Blöte 1927, (Arnhem, Vlodrop, Swalmen, Maastricht, typen (♂ en ♀) in collectie-MAC-GILLAVRY) in het moderne systeem vast te leggen. Deze soort wordt door RIBAUT niet vermeld. De veranderingen op nomenclatorisch gebied zijn zo talrijk, dat het niet doenlijk is hier uitvoerig op in te gaan. Talrijke geslachtsnamen werden gereviseerd, nieuwe ingevoerd, vele soorten bij andere genera ingedeeld, enz. Slechts zij hier vermeld, dat de genera *Ulopa* en *Ledra* niet meer onder de Jassidae wordt ondergebracht. Het lijkt me gewenst om van de door RECLAIRE gebruikte volgorde van OSHANIN af te stappen en de systematiek van RIBAUT, die ons in alle opzichten betrouwbaar gedocumenteerd lijkt, te volgen. Te hopen is, dat er nu een stabilisatie in de nomenclatuur van deze lastige insectengroep intreedt. De verwarring tot nu toe ten gevolge van de zeer uiteenlopende opvattingen der diverse auteurs was wel erg groot. Welke van de in het besproken werk vermelde soorten nog in ons land aangetroffen kunnen worden, zal het meer intensieve faunistische onderzoek, dat momenteel in ons land verricht wordt, uitwijzen.

Ik moge dit belangrijke en originele werk in de aandacht van onze serieuze onderzoekers aanbevelen. Ik schrijf „serieuze”! Immers het aantal soorten, dat men zonder microscopisch onderzoek van het genitale apparaat op naam kan brengen, is zeer klein geworden. Het is te hopen, dat ook de resterende families door RIBAUT op een dergelijke voortreffelijke manier worden bewerkt. — R. H. COBBEN.

Macrolepidoptera van Vlieland. Naar aanleiding van het artikel van de heer CAMPING over de Macrolepidoptera van Vlieland in Entomologische Berichten 14 : 273 wil ik hier twee aanvullende vangsten vermelden die zich in mijn collectie bevinden:

Herse convolvuli L., een prachtig gaaf ♂ ex. ving ik op 25.VIII-1948 tegen een afrastering in het dorp.

Crocallis elinguaris L., in een natte vallei op 25-VIII-1948 gevangen.
C. J. VERHEY, Van Bleyenburgstr. 8, Dordrecht.

Cryphia raptricula Schiff. Hoewel minder spectaculair dan de recente uitbreiding van *Araschnia levana* L., gebeurt die van *raptricula* toch op dezelfde wijze. Alleen gaat het wat minder snel. Toen ik kort geleden de collectie van de heer K. N. NIEUWLAND te Amersfoort doorkeek, bleek ook deze een kleine serie aldaar in 1952 gevangen exemplaren te bevatten. De soort zit dus al veel westelijker dan we wisten en stellig ook noordelijker dan Apeldoorn, waar zij nu reeds zo gewoon is. Ook van deze vlinder moeten we de verdere uitbreiding zo nauwkeurig mogelijk zien bij te houden! — LPK.